

Chotyměřáček

Ročník 27

Září 2019

ZDARMA

**Před 100 lety začal učitel Josef Jireš vyučovat v české škole
- 1. 10. 1919.
30 let od Sametové revoluce.**

Vzpomínka na začátky vyučování v české škole

V roce 1919 se v nově vzniklé Československé republice konaly první všeobecné volby. Podle zákona měl hlas každého občana stejnou platnost. Nezáleželo tedy na osobním majetku a původu voličů, jak tomu bylo v době Rakousko-Uherska. Příslušníci české menšiny volili tehdy většinou sociálně demokratickou stranu a někteří radikální dělníci také stranu komunistickou.

Starostou Chotyně byl ve volbách v roce 1919 zvolen Stefan Effenberger, ale v září roku 1922 svou funkci složil kvůli neshodám s komunistickými členy obecního zastupitelstva.

V Liberci, v Chrastavě, v Hrádku nad Nisou i jinde byly zakládány české menšinové školy, které měly často horší a skrovnější zařízení než školy německé. Protože výuka náboženství byla v té době povinným předmětem, byl do obecní daně zahrnut i poplatek, z něhož obec platila kaplana, který sem na výuku docházel z Hrádku.

Také v Chotyni byla v té době Čechů menšina. Statistiky uvádějí, že zde v roce 1919 žilo 11 procent českých obyvatel, kteří sem většinou přišli z vnitrozemí za prací ještě za rakousko-uherské monarchie. V dubnu 1919 byl vyhlášen zákon o školství, který se týkal také zřizování českých škol. Kronika české školy uvádí: „Po vyhlášení zákona ujímají se čeští rodičové přípravných prací, aby svým

dětem připravili co nejdříve stánek vlastní - českou školu. Vyvolili ze sebe své zástupce - Alois Sluka, právník v Kettenu č.p. 10, Jaroslav Zeman, krejčí v Kettenu č.p. 171, Jan Hrdlička, obuvník v Kettenu č.p. 171 a Jan Sladký, právník v Dolní Suché č.p. 133. Názvu obce Ketten užívalo se podle názvu německého, jelikož českého názvu dosud zjistiti se nedalo, všeobecně později užíváno názvu KETENĚ (v Ketni) až do září 1920, kdy z Prahy došel nám název český CHOTYŇ.“ Řízením české školy byl pověřen dvaadvacetiletý učitel Josef Jireš, který přijel do Chotyně 15. 9. 1919. Obecní kronika vypráví o tom, že nového mladého učitele přišli na nádraží uvítat prakticky všichni příslušníci české menšiny. Vyučovat se začalo od 1. října 1919 v jedné třídě s 82 dětmi, i když škola měla být dvoutřídní. Němečtí obyvatelé společně se starostou Š. Effenbergerem nevěřili, že česká škola bude mít delší trvání, proto také chvíli trvalo, než nechal uvolnit nejdříve jednu a potom i druhou místnost v č.p. 143, kde byl i obecní úřad. Protože byly třídy české školy umístěny v domě č.p. 143, byla obecní kancelář přemístěna do domu č.p. 158.

Kronika české školy uvádí: „Těžké byly začátky. Učiteli svěřeny 82 děti. Měl učit. Nebylo třídy, nebylo pomůcek, nebylo nutného vybavení, nebylo ani pera ani tužky. Pouze 82 dítky. Poněvadž místnosti nebylo, vyučoval pan učitel po způsobu americkém, chodil s dětmi do přírody, ještě štěstí, že

bylo počasí příznivé, na sklizené již louky nad Chotyň směrem k Jitřavě nebo Dörfle, podle dětí zvané Dolní Suché, shromáždil, posadil na trávníček kolem sebe své děti a počal s nimi vyprávěti. - Však jaký to div? Velká většina řeči nové - české nerozuměla. Nezbyvalo panu učiteli nic jiného, než rozhovorem učit děti česky. - Takto je to po německu, ale takhle se to řekne po našem, po česku! Vyučování jazyku českému muselo se věnovat téměř půl roku a pak teprve přikročeno k částečnému rozšíření učiva. Pan starosta uposlechl výzvy správce školy a do tří dnů určenou místnost vyprázdnil. Ano, i elektrické vedení nechal odstranit, které ovšem muselo býti do místnosti navráceno. Světnice byla prázdná - ano v pravém slova smyslu prázdná. Kdo by do ní vstoupil, nepoznal by, že to má být třída k vyučování školních dětí. Učitel vyprosil si tudíž na mateřské škole v Liberci propůjčení školních lavic, které již byly co neupotřebitelné vyhozeny na půdu. Vybráno několik ještě trochu zdra- vých (21), 2 tabule a 1 počítadlo."

Podobně jako řídící učitel Bohumil Honsa v Chrastavě stal se i chotyňský Josef Jireš neohroženým mluvčím české menšiny. Navrhoval divadelní hry, které se hrávaly v hostinci u činžáků v Dolní Suché, protože v Chotyni mu nebyl zapůjčován sál s jevištěm. Pořádal s dětmi výlety a každoročně na školních besídkách připomínal svým žákům výročí T. G. Masaryka, Jana Husa a J. Á. Komenského. Byl cvičitelem Sokola a současně i náčelníkem této organizace v Hrádku nad Nisou. Neměli bychom zapomenout, jak místní Němci znepríjemňovali mladému učiteli jeho působení v obci. Muselo dokonce zasáhnout ministerstvo školství. Učitel Jireš byl požádán Čechy ze Žitavy, aby pro ně zajistil výuku češtiny. V hotelu „U města Prahy“ navštěvovalo výuku přes sedmdesát osob (dětí i dospělých), v nedalekém městečku Ostritz (Ostrovec) se zúčastňovalo hodin češtiny 32 osob. V roce 1926 byla v obci zřízena také česká mateřská škola - původně se nazývala opatrovna.

Josef Jireš působil v Chotyni do roku 1936. Potom na vlastní žádost přešel do Liberce, kde ve čtvrti Horní Růžodol byla početně silná a velmi aktivní česká menšina. Po německém obsazení pohraničí se přestěhoval do Turnova. V říjnu 1941 byl mezi 900 funkcionáři Sokola, které zatklo gestapo. Byl deportován do Terezína, později byl převezen do koncentračního tábora v Osvětimi. Tam byl v roce 1942 umučen.

Ukázka je z naší knihy Chotyně. K původní české škole máme pěknou kovovou desku, ke 100. výročí se ji bohužel nepodaří umístit, protože se v ulici rekonstruuje vodovodní řád, ale v příštím roce vymyslíme, jak to dáme do pořádku.
starostka

Blíží se výstava ovoce, zeleniny a květin a jablkobraní, na kterou zvou soused Franta a paní Jana Mitrová

Je září a to znamená měsíc sklizně ovoce, kterého se letos bohužel moc neurodilo. Kvalitu a krásu naší výstavy to ale vůbec neovlivní. 28. září - to je ten správný datum, kdy se na výstavě produktů našich zahrad v obci můžeme každý, kdo pěstuje ovoce nebo zeleninu, předvést. Stačí jen přinést jablíčko, hruštičku, švestičku či mrkvičku nebo zelí, dýni a tak podobně. Letošní ročník bude hodně zaměřený také na bylinky. Ale nebude to ten den jen o květinách, ovoci a zelenině. Bude hrát muzika, šikovné ženy připravují jablkobraní s pečením, bude i program pro děti, občerstvení, prodej jablíček, bylinek a rostlin. Ovoce a rostliny od zahrádkářů a zahradníků z obce přineste, prosím, buď přímo 28. září dopoledne do hasičárny nebo k panu Františkovi Dvořákovi nebo k paní Jaroslavě Dlouhé nebo k paní Aleně Boublíkové i před tímto datem.

Moc se na vás všechny těšíme, přijďte se pobavit, poučit a třeba i pochlubit.

Váš souseď Franta

Milí sousedé.

Již třetím rokem připravujeme tuhle milou sousedskou akci. Na co se letos můžete těšit? Prodávat se budou již tradičně vynikající koláčky od pana Brůhy (Nezmara), veganské dobroty najdete u stánku s Ditkou, sousedka Lenka Valčíková vám nabídne sušené ovoce, oříšky, mošty a spoustu dalšího. Dále u stánků najdete včelařské produkty, šperky, doplňky, keramiku, dobrou kávu, čerstvě lisovaný jablečný mošt. Pro děti bude opět připravený pestrý program. Dorazí kouzelník a loutkové divadlo s představením „Jabloňová panna“, samozřejmě nebudou chybět ani dílničky a soutěže. Zapojit se můžete do soutěže **O NEJLEPŠÍ OVOCNÝ KOLÁČ**. Tentokrát se kromě chuti bude hodnotit i estetická stránka koláčů. Na výstavě ovoce, zeleniny a květin letos nebudou chybět krásné jiriny od Ing. Jana Dvořáka z Raspenavy. Co se bude vystavovat, záleží i na vás, jakými výpěstky se pochlubíte. Občerstvení zajistí již tradičně hasiči a o hudbu se postará Chotyňská 12° a nově i kapela Vltavín.

Těšíme se na vás!

Jana Mitrová

Expedice Nisa 1996

aneb

Na pramicích z domova až do moře

Vladimír Cvrček zvaný Vezír

Předcházely tomu tři neúspěšné pokusy: Roku 1945 se po válce do našeho města pod Ještědem vrátil vyhnaný český živel a s ním i Junák. V lednu následujícího roku se ve II. středisku našlo několik paličáků, kteří založili zde předtím neexistující vodní oddíl. Svou zarputilost opírali o domněnku, že na dně přehrady leží potopený kutr Hitlerovy mládeže, a když mohl HJ, může český skaut také. Dalším důvodem bylo přesvědčení, že oni jsou nejlepší a jako takoví nemohou být ničím jiným než vodními skauty. Posledním důvodem, jediným prokázaným, je vzdálenost k moři, kterou má Liberec ze všech měst v ČR i bývalé ČSR po Lužické Nise a Odře skutečně nejkratší. Jenže břehy Nisy se staly bedlivě střeženou hranicí mezi Německem a Polskem a její splutí bylo proto odloženo na vhodnější dobu.

V krátkém intermezzu let 1968-70 se sice liberečtí vodní skauti opět ukázali, ale na splutí stále ještě přísně střežené hranice to nebylo. Až v roce 1980 se Flotila (útvár, pod který se vešlo vše, co se z libereckého vodního skautingu dařilo držet při životě) na své expedici pramicemi po Dunaji z Bratislavy do Budapešti potkala s polským harcery ze Štětína. Ti se také za hranicemi vlasti chovali neskrývaně skautsky a Flotilu pozvali na svůj ošródek wódny (základnu), kam lze doplout po výše zmíněných řekách.

Jenže brzy na to vypukl v Polsku výjimečný stav, vzájemná korespondence byla jednoduše zabavena, ostraha hranic zesílena a z Liberce do Štětína se opět dalo cestovat leda tak prstem po mapě. Splutí bylo opět odloženo.

V radostném nadšení roku 1990, kdy už byla Flotila zaregistrována jako přístav vodních skautů, byla oprášena myšlenka na splutí Nisy do moře. Dopisy mezi Libercem a Štětínem chodily zcela volně, pohraniční a celní policie polská i česká měly dostatek pochopení pro uskutečnění naší dávné myšlenky, jediným mráčkem na obloze se zdála malá ochota pohraničnicků německých, tehdy ještě endéráckých. Zařízeny pasy, vypsáno veškeré vezené vybavení tábora, zakoupena společná jízdenka ze Štětína (proti proudu jsme pádlovat nechtěli), připraveno doprovodné vozidlo a čekali jsme jen na telefonát českých pohraničnicků, kteří jednali s německými. Jenže den před odjezdem jsem co vedoucí expedice obdržel telefonát, že nám soudruzi z NDR neudělují souhlas ani výjimku, ale písemný zákaz. Bum!

To, že jsme nakonec odjeli do Bohumína, pár kilometrů za hranicí hodili pramice do oderské vody a pak čtrnáct dní pádlovali Polskem pořád na západ až do města Glogówa, je jiný příběh. Nebylo to to, co chtěli dokázat naši skautští tatíci.

Došlo k tomu až v roce 1996 po jiných úspěšných expedicích (kupř. po holandských kanálech a grachtech). Ne, že by Nisa a Odra přestaly být hranicí, ale základní překážka – myšlenkové pochody NDR – padla. Volný vstup do Schengenského prostoru ještě dávno nebyl samozřejmým, ale osobním jednáním s veliteli a náčelníky policejních útvarů všech tří dotčených států byl náš záměr vzat na vědomí a dokonce jsme měli v ruce i jakási povolení. Z nich se nám zdálo nejkurioznější to polské,

kde za předtištěným textem, že hranice směji překračovat náboženská procesí, bylo připsáno tužkou „i Flotylla“. Němci nám vystavili něco v tom smyslu, že nás berou na vědomí, Češi, že nás odbavují do Německa a že v žádném případě nesmíme přistávat na pravém, tj. polském břehu (skutečnost byla taková, že naprostá většina jezů se dala obnášet právě jen po pravé straně).

Pokračování příště

Oslavy mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko

4. ročník

V sobotu 31. srpna se v Rynolticích konal již 4. ročník oslav našeho mikroregionu. Na uspořádání oslav se společně podílely obce Rynoltice a Janovice v Podještědí. S programem jste se seznámili na plakátech anebo přímo v Rynolticích.

Od 9 hodin probíhali sportovní soutěže.

Turnaje v nohejbalu se zúčastnilo celkem sedm týmů - konečně pořadí: 1. Chrastava 2, 2. Chotyně, 3. Chrastava 1, 4. Oldřichov v Hájích, 5. Rynoltice, 6. Bílý Kostel nad Nisou a 7. Nová Ves.

Turnaje ve volejbalu se zúčastnilo 6 týmů - konečně pořadí: 1. Chotyně, 2. Hrádek nad Nisou, 3. Nová Ves, 4. Chrastava, 5. Rynoltice - Polesí a 6. Bílý Kostel nad Nisou.

Turnaje fotbalu - přípravek se zúčastnily 4 týmy - konečně pořadí: 1. Bílý Kostel nad Nisou, 2. Rynoltice, 3. Chrastava a 4. Mníšek.

Děkuji sportovcům, kteří prezentovali obec Chotyni, za výborné výsledky a úžasnou reprezentaci.

Odpolední program zahájili starostové a místostarostové ve 13 hodin na pódiu u rynoltického fotbalového hřiště. Každá obec zde měla svůj stánek, kde prezentovala své výrobky a výtvary svých šikovných občanů, za Mníšek například výborná zmrzlina.

Odpoledních oslav mikroregionu se zúčastnilo opravdu velkým množstvím lidí, pan starosta z Rynoltic řekl, že tolik lidí tam na žádných oslavách nepamatuje. O občerstvení se postarali hlavně místní hasiči a vše zvládli

na výbornou, i když dopoledne ještě museli vyjet k požáru.

Myslím, že dobrým zvykem je i zajištění autobusové dopravy zdarma, která sváží z celého mikroregionu do místa akce.

Oslavy se opravdu vydařily a já děkuji obci Rynoltice a Janovice v Podještědí za skvělou organizaci.

Povídky pana Mirka Černého Tom - zastánce ekologie

Prodáte-li štěně do blízkého okolí, není vůbec jisté, že jste se ho definitivně zbavili. To štěně vás pak totiž může začít chodit navštěvovat, což by bylo jistě velmi milé a zdvořilé. Jenže ono nechodí samo, ale v doprovodu svého nového majitele, který si u-manul, že bude mít šampiona šampionů a z těchto důvodů od vás vyžaduje stálé ujišťování, že už je k tomu jenom krůček. A tak trpělivě vysvětlujete a poučujete, až je každému všechno jasné, jenže za pár dní je tu návštěva znovu, tentokrát s problémem honění susedovic kočky. Můžete ovšem také říct: "komu není rady, tomu není pomoci", ale na to nemáte srdce a tento druh držitele štěněte by stejně nepochopil, že závada je především „na jeho přijímači“. V takovém případě pak doporučuji štěně odkoupit zpět a není-li to možné, odstěhovat se někam, raději hodně daleko.

Jsou ale štěňata i jejich noví majitelé, které sami rádi navštěvujete a sdílíte jejich radosti i starosti, jakoby byly vaše. Tak tomu bylo i v případě urostlého pointra Toma a ještě urostlejšího majitele a bývalého spolužáka Milana. Milan byl ze staré lesnické rodiny a jeho myslivecká etika i péče o psa byly příkladné. Oba k sobě „ladili“ a byla radost se na ně podívat, což ostatně potvrzovala i četná výstavní ocenění. Nebyly to ovšem jen výstavy. Tom se svým pánem úspěšně absolvovali jarní i podzimní zkoušky výkonu a připravovali se na nejtěžší - všestranné. Držel jsem jim všechny palce, ale měl jsem k výcviku přinášení zvěře výhrady. Byl totiž založen pouze na dobrovolnosti a

chuti psa, což vždycky hraničí s rizikem selhání. Dosud sice nebyl žádný důvod k nespokojenosti, ale pes je živý tvor, nikoliv budík, který můžeme natáhnout ke zvonění na potřebný čas...

Jednoho dne jsem potkal oblíbenou dvojici v podivném stavu. Milanův obličej nevěstil nic dobrého a Tom se zřejmě z těchto důvodů držel za patami svého pána. Na první pohled bylo znát, že došlo k nějakému nedorozumění a za chvíli už jsem znal pravý důvod. Tom odmítl Milanovi přinést střelenou kačnu z vody. Na moje slova došlo, pomyslel jsem si, ale na kázání nebyl čas, za čtrnáct dní jsou zkoušky, je třeba zkusit napravit, co se napravit dá. Domluvili jsme se hned na příští den - neděli dopoledne.

V uvedené dobu jsme se sešli u malého rybníčku, zarostlého ze dvou třetin hustým porostem rákosu. Podmínky zde tedy nebyly z těchto důvodů ideální, ale na hrázi u stavidla byl kousek čisté vodní plochy a hlavně byl zde potřebný klid. Byli jsme proto nemile překvapeni, když na hrázi, v místě předpokládaného výcviku, stála nová bleděmodrá škodovka. Dveře i obě kapoty vozu byly otevřeny, kolem různé dečky i koberečky a mezi tím s kbelíky v ruce pobíhala četná a radostně halasící rodinka. To je tedy pěkné nadělení, pomysleli jsme si, jiná voda v blízkosti není a o nějakém zákazu mytí auta a ekologii nemohlo být ani řeči. To slůvko v době poroučení dešti a větru bylo pouhou popelkou, ne-li dokonce tabu a pak bůh ví, kdo je majitel auta. Nová se totiž přednostně prodávala zasloužilým budovatelům socialismu a přijít v té době o lovecký lístek i za menší provinění nebyla žádná vzácnost.

Zeptali jsme se tedy slušně, jak dlouho bude očištěna auta trvat, ale kdo se ptá, moc se doví a my se dověděli, že celá akce je naplánována až do oběda, který také proběhne v tomto idylickém koutku světa. Přesunuli jsme se proto na pravý břeh, který byl přístupnější a hladina u něj méně zarostlá. Milan přivázal psa na dlouhou šňůru a já vhodil předem střelenou kačenu do vody. Aport!

Tom skočil do vody s velikou chutí a pro kačnu v nepřilíš hluboké vodě střídavě dobrodil i doplaval, nechávaje na hladině černý pruh zvířeného bahna. To je pěkná břečka, pomysleli jsme si, ale nebyla zatím jiná možnost. Zkusíme ještě dvakrát a pak se přemístíme někam ke hrázi na hlubokou a čistou vodu, stejně musíme psa řádně omýt. Také druhý a třetí pokus již bez upoutání psa byl úspěšný, pouze jeho srst změnila barvu na jakousi neurčitou černošedou. Mezi tím rodinka ukončila očistu auta, rozprostřela vedle naleštěné škodovky deku a začala vybalovat všelijaké dobroty, což potvrdil i Tomík, který vzrušeně zapátral svým nosem k hodujícím. Domluvili jsme se, že budeme cvičit u samého okraje hráze, aby nebyl pes zbytečně sváděný „ke hříchu“ či jiným nepravostem. Pečlivě jsem opláchl kačenu v čisté vodě a oklepal z ní vodu, aby dobře plavala na hladině a byla pro psa viditelná. A pak děj nabral rychlý spád. Vhodil jsem kačnu do vody a Milan dal povel k přinesení. Aport! Tom sice do vody skočil, ale hned z ní také vyskočil o kus dále a pozorně se díval, co tenhle jeho kousek s námi vyvede. Milan zrudnul a hlasitě povel opakoval. Ovšem dosáhl pouze toho, že pes odskočil od nás další dva metry. To náš Alík poslouchá lepší, ozvalo se vesele z deky a někdo z hodujících odhodil kostičku z kuřete. To bylo na Milana příliš. Já si pro tebe dojdu, procedil zlověstně mezi zuby a vykročil ke psu. Na víc Tomík nečekal, usoudil, že kde je veselo a voní dobroty, nemůže být zle a rozběhl se za hlučného jásohu přihlížejících do jejich středu. Fuj, ten je špinavý, poznala rodinka svůj omyl a štítivě vyskakovala z deky. Také Tomík pochopil, že sedl na lep, jedním skokem přeskočil deku a druhým se usadil na zadních sedadlech vymydlené škodovky. Ježíšmarjá, zaúpěla obtloustlá paní středních let a nějakým smetáčkem se snažila psa vypudit z auta. To už doběhl i řidič s druhým smetáčkem, ale na Toma neměli. Propasíroval se mezi stropem a předními opěradly a zaujal bojovou pozici pod volantem. Moc se

nám k autu nechtělo, dovedli jsme si představit, jak bude vnitřek vypadat, ale nebylo na vybranou. Myslím však, že Milanovy tělesné rozměry a vzhled Krakonoše sehrály rozhodující roli. Rychlý hmat pod volant a pes byl venku. Vnitřek vozu byl zmazaný páchnoucím bahnem od stropu až po červené koberečky. Nabízeli jsme pomoc i jiná řešení, ale rodinka nebyla k utišení, natož schopna rozumné domluvy. To si odnesete, ještě se někde uvidíme, vykřikoval tlustý, malý pán a jeho laločnatý krk nabíral barvu krocaniho. To může bejt, ukončil zbytečné pokusy o smír Milan a dodal, kdyby lidi nepouštěli do rybníků svinstva a nemyli v nich auta, mohlo nám bejt všem dobře. Tome, jdeme a šli jsme.

O lovecký lístek jsme nepřišli, ale i když Tom tenkrát kačenu nepřinesl, udělal alespoň něco pro ekologii, neboť bleděmodrou škodovku, ani její posádku jsme u našeho rybníčku již nikdy neviděli.

Řidiči ZZS LK prošli náročným cvičením

Řidič, ten tvrdej chleba má... A řidič Zdravotnické záchranné služby obzvlášť. Krom toho, že musí splňovat vše, o čem ve známé písničce zpívá Ladislav Vodička, musí umět řadu dalších věcí. V neposlední řadě musí být profesní oporou zdravotníkům, musí umět jet opravdu plynule za každých okolností, musí vědět, co dělat, když mu v sanitě kolabuje pacient nebo když se dítě dere na svět před příjezdem do porodnice... Nesmí se bát obtížného terénu a v žádné situaci zkrátka neztratit hlavu.

Na řidiče Zdravotnické záchranné služby jsou zkrátka kladeny velmi vysoké profesní požadavky. Proto je nutné, aby své znalosti a dovednosti pravidelně obnovovali a cvičili. Letos poprvé si záchranka cvičení uspořádala sama ve vlastní režii - školícím centrem, vybudovaným přímo v terénu v bývalém vojenském areálu v Ralsku, prošlo během čtyřdenního cvičení až na výjimky všech 150 řidičů.

Na čtyřech stanovištích trénovali své znalosti v různých oborech – seznamovali se s novinkami v dopravních předpisech, které se týkají

vozů s právem přednostní jízdy. Učili se manipulaci s vozidlem krizové připravenosti, vyzkoušeli si například postavit stan, který záchranná služba využívá v krizových situacích. Měli možnost vyzkoušet si výměnu pneumatiky či jiné opravy drobných defektů přímo v terénu. A v neposlední řadě na každého řidiče čekala i jízda zručnosti v obtížných podmínkách. Ta sloužila i k tomu, aby se všichni seznámili s technickými možnostmi nových vozů, které si například umějí sami ovládat zapojení kol při náklonech v terénu a podobně.

„Ke školení řidičů využíváme různé možnosti, spolupracujeme s Armádou ČR, jezdíme na polygon... Vlastními silami jsme cvičení organizovali poprvé a ukázalo se, že to byl krok správným směrem. Vycházíme z praxe a zaměřujeme se opravdu na to, co může potkat nás v Libereckém kraji. Školíme sami sebe, což je samozřejmě i silný tmelící moment,“ zhodnotil ukončené cvičení ředitel ZZS LK Luděk Kramář. Dodal, že cvičení pořádané ve vlastní režii je pro záchranku i ekonomicky výhodnější než využití pronajatých prostor a lektorů. „Budeme se snažit je jednou za čas zopakovat. V kombinaci s komerčně dostupnými možnostmi je to pro záchrannáře ideální tréninková varianta,“ řekl Kramář.

Své řidičské dovednosti si v areálu v Ralsku vyzkoušeli i představitelé Libereckého kraje, který na cvičení finančně přispěl. Pod dohledem instruktorů si své řidičské schopnosti postupně otestovali jak hejtman Libereckého kraje Martin Půta, tak i jeho statutární náměstkyně Jitka Volfová a náměstek pro oblast zdravotnictví Přemysl Sobotka, jenž také měl nad cvičením záštitu.

Michael Georgiev – ZZS LK

Předběžné výsledky letošní sbírky Český den proti rakovině, která se konala 15. května, nasvědčují tomu, že konečná částka po započtení ještě přicházejících darů a dárcovských SMS, bude atakovat loňský rekord. K dnešnímu dni je na kontě sbírky 19 748 826,81 Kč.

Tisková zpráva, Praha, 12. června 2019
Liga proti rakovině Praha děkuje všem dárcům, kteří zakoupením žluté kytičky či pos-

láním DMS umožňují Lize financovat projekty naplňující boj proti rakovině.

Předsedkyně LPR Praha MUDr. Michaela Fridrichová připomíná druhý rozměr sbírky: „Vedle zřejmého záměru shromáždit peníze k financování našich tří pilířových programů slouží sbírka také jako prostředek k šíření povědomí o prevenci rakoviny. V letošním roce jsme po několika letech zacílili opět na rakovinu plic a ke každé kytičce dárcům rozdávali letáček se základními informacemi o preventivních opatřeních. Věříme totiž, že je nutné opakovat mimo jiné už známý fakt, že nejlepší prevencí před tímto onemocněním je nekouření.“

Výbor Ligy proti rakovině Praha v letních měsících rozhodne, kam budou vybrané finanční prostředky konkrétně směřovány. Liga s výsledkem seznámí veřejnost na podzim.

K čemu poslouží výnos sbírky?

Prevence nádorových onemocnění a výchova ke zdravému způsobu života.

Podpora kvality života onkologických pacientů.

Podpora onkologického výzkumu a přístrojového vybavení onkologických pracovišť.

Liga proti rakovině Praha DĚKUJE všem dárcům, dobrovolníkům, spolupracovníkům a partnerům za podporu v boji proti rakovině.

Poděkování Diakonie Broumov

Vážený přítelé,

rádi bychom Vám poděkovali za sbírku použitého ošacení, kterou jste nám poskytli.

Vše, co jste nám darovali, bylo okamžitě poskytnuto jako materiální pomoc sociálně slabým rodinám.

Vyjádřete, prosím, naši vděčnost a poděkování všem občanům za jejich štědrost a ochotu pomáhat potřebným. Jejich darované věci jsou výraznou pomocí všem, kteří to opravdu potřebují, lidem v nouzi či sociální tísní. Díky Vám můžeme realizovat v praxi naše motto „NEPOTŘEBNÉ VĚCI POTŘEBNÝM“. Se srdečným pozdravem.

Ing. Pavel Hendrichovský, předseda

Vítání občánků

V sobotu 20. července jsme přivítali v Domě s pečovatelskou službou další čtyři Chotyňačky – Malvínu, Rozálii, Teresii a Nelu.

Naše nové Chotyňačky se dostavily s rodiči, sourozenci, prarodiči a známými.

Již tradiční hezkou akci připravily členky Sboru pro občanské záležitosti a já jim za přípravu a průběh velmi děkuji. Děkuji také paní Jaroslavě Krejcarové, která nám již také tradičně vyrábí pro naše nové občánky krásné vlněné chobotničky.

A 23. listopadu budeme mít letos již třetí vítání občánků. Úžasně se rozrůstáme.

Starostka

Pozvánka na Památný den sokolstva

Vážené sestry, vážení bratři, příznivci Sokola, obracím se na vás k podpoře při příležitosti vzpomínky na sokolské bratry a sestry. 8. října si každoročně připomínáme Sokoly, kteří padli během tří domácích odbojů. Letos poprvé si tento den připomeneme jako Památný den Sokolstva. Tento památný den byl přidán do kalendáře významných dnů českého národa.

Vzpomeňme zejména hrdinných sokolů, kteří byli popraveni zrádným fašistickým režimem za druhé světové války. Vzpomeňme na naše předky, kteří neváhali za boj, za národ a demokracii položit své životy. Vzpomeňme na Ty, kteří byli perzekuováni totalitními režimy. Vzpomeňme na Ty, kteří věřili, že díky své obrovské oběti utvářeli budoucnost našeho národa a naší vlasti.

K připomínce těchto obětí se sejdou Sokolské jednoty župy Ještědské dne 8. října na náměstí Dr. Edvarda Beneše před libereckou radnicí od 16:00 hodin. Zde bychom společně zavzpomínali a uctili památku sester a bratrů. Čím jiným by se sokolové mohli prezentovat než ukázkou cvičení. Za doprovodu hudebního tělesa, společným nástupem, cvičením, prezentací naší činnosti a přednáškou v budově liberecké

radnice od 17:30 si připomeneme naše sokolské tradice.

Dovolte mi, abych vás na tuto významnou společenskou událost srdečně pozval.

Jaroslav Postl, starosta Sokolské župy Ještědské

Bezpečnostní desatero

Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR připravilo toto bezpečnostní desatero, aby nedocházelo k požárům a v souvislosti s nimi k úmrtím a zraněním.

1. Čtete návody

Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.

2. Hlídejte otevřený oheň

Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, sporáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.

3. Pozor na cigarety

Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhasťte.

4. Kontrola komínů

Dodržujte pravidla na údržbu a provoz spalinových cest .

5. Topte, jak se má

Nedávejte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.

6. Poučte své děti

Dejte z dosahu dětí zápalky, zapalovače, vysvětlete jim nebezpečí vzniku požáru.

7. Vybavte svoji domácnost

Instalujte hlásiče požáru, vybavte domácnost hasicími spreji a přenosnými hasicími přístroji.

8. Udržujte v pořádku uzávěry inženýrských sítí

Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označené a přístupné.

9. Kontrolujte elektrická zařízení

Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.

10. Udržujte průchodné chodby a schodiště

V případě požáru oceníte, že budete moci z hořícího domu rychle utéct a zachránit členy rodiny.

Sportovní odpoledne pro děti u sokolovny v neděli 15. 9. od 15 hodin.

**Osadní výbor Dolní Suchá a
Restaurace na Suché pořádají
TRADIČNÍ POUŤ NA SUCHÉ
21. -22.9.2019 od 10:00 hod.**

Spoustu atrakcí a bohatý doprovodný program.

**Zahrají Baragge, Vobutý, Matěj Halíř
Band, 20 deka duše, Náhodné setkání**

Fotbalové zápasy

Sobota 21.9. od 15 hodin

Chotyně: Nové Město p. S.

Sobota 5. 10. od 15 hodin

Chotyně : Raspenava

Přijďte podpořit naše hráče!

V sobotu 12. 10. bude u sokolovny

POUŠTĚNÍ LODIČEK

Začněte vyrábět lodičky.

PŘIPOMENUTÍ

Pomalou, ale jistě se nám blíží V. ročník velmi úspěšných

CHOTYŇSKÝCH ADVENTNÍCH TRHŮ, které letos vychází na 30. listopadu.

Zájemci o prodejní místo se mohou pomalu přihlašovat (pouze vlastní výrobky) na mém čísle 603510417.

Už teď se moc těším.

S pozdravem Ditka

V úterý 17. září od 15 hodin bude v sokolovně Veřejné projednání záměru rozšíření těžby v dole Turów.

V úterý 17. září od 18.30 hodin se koná

v Domě s pečovatelskou službou

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

Obecního zastupitelstva

Program:

1/ Určení návrhové komise, zapisovatele a ověřovatelů zápisu

2/ Hospodaření obce k 31.8.2019

3/ 3. rozpočtová změna na rok 2019

4/ Výjimka z minimálního počtu žáků

5/ Různé

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo MK ČR U 11 793.